

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.934 van 28 juli 1999

A. 85.573/XIII-1.234

In zake : **DELMARCELLE** Emile,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît HAVET, advocaat,
Place Abbé Renard 6
1420 Eigenbrakel,

tegen :

1. **de gemeente WALHAIN,**
2. **het Waals Gewest,** vertegenwoordigd door zijn Regering.

**DE VOORZITTER VAN DE VIe VAKANTIEKAMER
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door Emile DELMARCELLE op 22 juli 1999 ingestelde vordering tot schorsing, met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning, op 2 juni 1999 door het schepencollege van WALHAIN afgegeven aan de heer en mevrouw FRISQUE-GRUSELLE;

Gelet op de beschikking van 22 juli 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 26 juli 1999 om 11 uur;

Gezien het administratief dossier;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HAVET, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. BOUILLARD, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. de BRUYN, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker eigenaar is van een huis gelegen te Walhain, rue de Sart 15, dat grenst aan het perceel waarvan sprake is in de bestreden handeling; dat hij uiteenzet dat het in zijn bedoeling heeft gelegen die grond te kopen om erop te bouwen; dat hij heeft afgezien van zijn plan wegens het voornemen dat de functionaris van de gemeentelijke stedenbouwkundige dienst en twee architecten van de algemene directie ruimtelijke ordening hebben te kennen gegeven om de verplichting op te leggen dat bouwwerk te plaatsen aan de straat, terwijl hij zijn bouwwerk achter de rooilijn wou plaatsen; dat op grond van de omstreden vergunning een garage mag worden gebouwd op zes meter van de straat alsmede een woonhuis dat ervan gescheiden is door een binnenplaats van acht meter lang; dat de percelen op het gewestplan zijn ingedeeld bij een woongebied met een landelijk karakter;

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuit-

voerlegging van de bestreden handeling hem zou berokkenen als volgt beschrijft :

" Het bouwwerk waarvoor de aanvraag is ingediend is gelegen op amper enkele meter van de woning van de heer DELMARCELLE en wel op het belendend terrein (RVS, nr. 39.049, 25 maart 1992, Bedoret).

De bewoners van het gebouw dat zal worden opgetrokken zullen door de plaatsing ervan rechtstreeks uitkijken op het terras van de heer DELMARCELLE.

In plaats van een open uitzicht te hebben, zal verzoeker van op zijn terras en vanaf de zijkant van zijn woning uitkijken op een muur van verscheidene meter hoog op enkele meter van zijn terrein.

Het terrein van de heer DELMARCELLE zal bovendien minder zonlicht krijgen.

Er dient op te worden gewezen dat geen enkele beplanting het bouwproject scheidt van verzoekers terrein.

De bij het dossier gevoegde fotoreportage is in dat verband overtuigend. Het bij het dossier gevoegde plan geeft tevens aan dat het gebouw op het aangrenzende perceel op uiterst geringe afstand staat.

Het nadeel moet dus als ernstig worden beschouwd.

Het nadeel moet ten slotte als moeilijk te herstellen worden beschouwd door het feit dat het in werkelijkheid moeilijk is de vernietiging van de vergunning te laten volgen door een effectieve herstelling van de plaats in haar oorspronkelijke toestand (RVS, nr. 38.326, 12 dec. 1991). Het gevaar bestaat immers dat het nog verscheidene jaren kan duren eer het vernietigingsarrest wordt gewezen, en dat het goed dan is bewoond.

Er bestaat dus een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ten aanzien van verzoeker";

Overwegende dat het feit dat een woonhuis wordt opgetrokken in een woongebied met een landelijk karakter onlosmakelijk verbonden is met de aard van het gebied; dat de nadelen die daaruit voortvloeien niet in die mate ernstig kunnen worden geacht dat de schorsing kan worden bevolen van de tenuitvoerlegging van de vergunning voor het optrekken van een gebouw met normale afmetingen voor dat type van gebouw, geplaatst ter

hoogte van verzoekers huis maar aangebouwd aan de scheiding tussen dat perceel en verzoekers perceel;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden ingewilligd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing met toepassing van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, rechtsprekend in kort geding, op achtentwintig juli 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.